

af de militære Rustninger i Tillid til, at Krigens Rædsler i alle Folk havde skabt en dyb og fæstnet Uvilje mod at anvende Krig til Udligning af mellemfolkelige Stridigheder, og tillige i Tillid til, at det nyoprettede Folkeforbund maatte vinde Magt til at kunne forhindre krigerske Opgør. I de sidste 4—5 Aar havde imidlertid alle Lande omkring os erkendt Folkeforbundets svigtende Evner til at forhindre fremtidige Krige og havde taget Konsekvensen deraf ved at bringe deres Forsvar i Orden, medens man her hjemme vel havde erkendt, at Forventningerne til Folkeforbundet som Fredsfaktor ikke længer havde Bund i Virkeligheden, men havde ladet vore Værns Kampkraft fortsætte den faldende Linie, som paabegyndtes i 1918. Da Socialdemokratiet i 1934 proklamerede et nyt Standpunkt i Forsvarsspørgsmaalet, vakte det hos mange Haab om, at dette Spørgsmaal nu kunde løses med Tilslutning af et overvældende Flertal inden for den danske Befolkning paa et Grundlag, der i økonomisk og militærpolitisk Henseende stod i rimeligt Forhold til de tilsvarende Ordninger hos vore nordiske Broderfolk; men Det konservative Folkeparti havde med Bekymring set Tiden løbe, uden at Revisionsforslag blev fremsat af Regeringen, og da de saa endelig kom efter næsten 3 Aars Forløb, var de for Partiet blevet en dyb Skuffelse, idet de ikke paa noget Punkt kunde siges at betyde en væsentlig Forbedring i Forhold til det bestaaende, men var behæftede med alle 1932-Ordningens Mangler og Fejl.

Folkeforbundets erkendte Magtesløshed paa det her omhandlede Omraade havde naturligt ført Danmark tilbage til den før og under Verdenskrigen førte *Neutralitetspolitik*, og dette Forhold, i Forbindelse med Tysklands Opsigelse af Versailles-Traktaten og saa godt som alle europæiske Landes stærkt forcerede Oprustning, burde have givet sig Udtryk i Forslagene til den fremtidige danske Forsvarsordning. Efter Mindretallets Opfattelse stillede de foreliggende Forslag imidlertid hverken for Hæren eller Søværnet det styrkemæssigt og talmæssigt nødvendige Materiel og forsvarligt uddannede Personel til Disposition, men de opstillede Styrker syntes Mindretallet saa utilstrækkelige, at det maatte være aabenbart for enhver, at Danmark ikke vilde kunne forsvare sit Territoriums Neutralitet med den fornødne Styrke.

Særlig pegede Mindretallet paa, at den foreslaaede Militærordning ikke paa noget Punkt vilde kunne løse den *Hovedopgave* for et dansk Forsvar, som Forsvaret af *Sjælland med København* frembyder; med et minimalt Luftforsvar vilde Hovedstaden være prisgivet stadige Luftbombardementer, og Byen vilde uhindret kunne beskydes fra Køge Bugt. Alene denne væsentlige Mangel maatte — saafremt den ikke